Hadis Zul-Jedejna o sehvi sedždi

Od Ebu Hurejrea, radijallahu 'anhu, se prenosi da je rekao: "Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je predvodio jedan od dnevnih namaza." Ibn Sirin, prenosilac ove predaje, kaže: "Ebu Hurejre je tačno spomenuo o kom se namazu radi, ali sam ja zaboravio." Zatim nastavlja pripovijedanje Ebu Hurejreove predaje: "Klanjao je dva rekata i predao selam. Zatim je ustao i sjeo je kod drveta popriječenog u mesdždidu, te se na njega naslonio kao da je ljut, stavio je desnu ruku na lijevu i isprepletao prste. Ljudi koji su žurili izašli su iz mesdždida govoreći: "Skraćen je namaz!" Među prisutnima su bili Ebu Bekr i Omer, a i jedan i drugi su se ustručavali da sa njim o tome razgovaraju. Među prisutnima je bio čovjek koji je imao duge ruke, i zbog toga su ga zvali 'Zul-jedejni - vlasnik ruku.' On reče: 'O Allahov Poslaniče, da li si zaboravio ili je namaz skraćen!?' 'Niti sam zaboravio niti je namaz skraćen.' - odgovori Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem. Zatim je upitao ashabe: 'Je li onako kao što je kaže Zul-Jedejn?' 'Jeste.', odgovoriše oni. Tada Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ustade i klanja ono što je propustio i preda selam. Zatim je donio tekbir i učinio sedždu sličnu uobičajenoj sedždi ili malo dužu od nje, zatim podiže glavu sa sedžde i donese tekbir. Ponovo donese tekbir i učini sedždu sličnu uobičajenoj sedždi ili dužu od nje, nakon toga podiže glavu sa sedžde i donese tekbir.'" Upitali su Ibn Sirina: "Da li je zatim predao selam?", a on im je odgovorio: "Obaviješten sam da je 'Imran ibn Husejn rekao: 'Zatim je predao selam.'"

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Poslanici su ljudi najpotpunijeg razuma i najpostojanijih srca, i najljepšeg podnošenja iskušenja, i ljudi koji najbolje i najpotpunije izršavaju Allahovo pravo. Međutim, i pored toga su ljudi, a ne meleki. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je najbolji od svih poslanika, ali mu se desi da zaboravi uraditi neki šerijatski propis, kako bi Allah Uzvišeni ljudima propisao i na praktičnom primjeru objasnio ljudima pitanje sehvi sedžde. Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, predvodio ili podne ili ikindiju namaz. Ebu Hurejre je spomenuo o kojem je namazu riječ, ali je Ibn Sirin zaboravio. Kada je klanjao dva rekata predao je selam. Pošto je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, bio najpopunijeg vjerovanja njegova duša se nije smirivala osim potpuno obavljenim djelom, osjećao je da nešto nedostaje ali nije znao šta. Zatim je ustao i sjeo je kod drveta popriječenog u mesdždidu, te se zabrinut na njega naslonio i isprepletao prste. Oni koji su žurili izašli su iz mesdždida govoreći da je namaz skraćen, nisu ni pomislili da bi Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, mogao zaboraviti. Zbog mjesta i ugleda Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, niko od njih nije se usudio da ga o tome upita, a među prisutnima su bili Ebu Bekr i Omer, radijallahu 'anhuma, iako su na njemu vidjel da ga nešto muči. Jedino je čovjek koga su zvali Zul-Jedejn prekinuo ovu šutnju i upitao Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem: "O Allahov Poslaniče, da li si zaboravio ili je namaz skraćen!?" Nije htio spomenuti samo jednu od ove dvije stvari, jer je postojala mogućost i za jednu i za drugu. Na to je, sallallahu 'alejhi ve sellem, odgovorio: "Niti sam zaboravio, niti je namaz skraćen." Tada je Zul-Jedejn shvatio da je

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, zaboravio, jer je bio siguran da je kalanjao samo dva rekata, pa je rekao: "Onda si zaboravio." Nakon toga Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je želio potvrditi govor Zul-Jedejna, jer je govorio suprotno od onoga u šta je bio on bio ubjeđen, pa je pitao ashabe u njegovoj blizini: "Da li je onako kao što kaže Zul-Jedejn, da sam zaista klanjao samo dva rekata?" Oni su mu potvrdno odgovorili. Tada je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ustao i klanjao ostatak namaza. Na zadnjem sjedenju predao je selam, a zatim tako sjedeći donio tekbir i učinio sedždu sličnu uobičajenoj sedždi ili malo dužu od nje, zatim je podigao glavu sa sedžde i donio tekbir. Nakon toga ponovo je donio tekbir i učinio sedždu sličnu uobičajenoj sedždi ili malo dužu od nje. Zatim je podigao glavu sa sedžde i donio tekbir, i nakon toga predao selam bez ponovnog učenja na zadnjem sjedenju.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/4853